

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi B. H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
VI S 503/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 września 2024 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku skarżącego
B. H. o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od
skargi.**

s.h.

UZASADNIENIE

Pismem z 3 lipca 2024 r. B. H. (dalej: „skarżący”) złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI S 503/23. Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości powyższego postępowania i zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w wysokości 20 000 zł oraz po 1666 zł za każdy ponadnormatywny miesiąc przewlekłości. Skarżący wniósł również o zwolnienie z kosztów sądowych od skargi.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że skarżący wniósł kilka skarg na przewlekłość postępowania (m.in. w sprawie o sygn. akt VI S 503/23) w połowie stycznia 2024 r. i w połowie lutego 2024 r. Do dnia wniesienia niniejszej skargi nie zostały one jednak rozpoznane, pomimo ustawowego zawitego terminu 2 miesięcy, w czasie których sąd powinien rozpoznać skargę na przewlekłość postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na odrzucenie.

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Natomiast zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie w powołanym przepisie. Zawiera on katalog zamknięty, którego zakres nie może zostać poszerzony o żadne dodatkowe kategorie postępowań. W zestawieniu tym nie uwzględniono postępowania w sprawie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jakim jest postępowanie toczące się przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt VI S 503/23. Co za tym idzie, skarga na przewlekłość postępowania we wskazanym przypadku nie przysługuje i nie może być merytorycznie rozpoznana. Na marginesie należy jedynie dodać,

że wbrew twierdzeniu skarżącego termin, o którym mowa w art. 11 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, ma charakter wyłącznie instrukcyjny, a zatem jego naruszenie nie może być podstawą odrębnej skargi na przewlekłość postępowania (postanowienie Sądu Najwyższego z 3 października 2013 r., III SPP 209/13).

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania, wobec jej niedopuszczalności, jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c.

s.h.

[ms]